

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010457
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2513010457.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému C. I. stíhaného pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/72/2013 zo dňa 10.03.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného C. I., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 1T/72/2013 zo dňa 10.03.2014 bol obžalovaný C. I. uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od 30.7.2008 do mesiaca júl 2010 v Piešťanoch na autobusovej a vlakovej stanici na ulici Dopravná a Staničná, na ulici Sládkovičova, ako aj na ďalších neustálených miestach Slovenskej republiky, pod zámienkou získania finančných prostriedkov na úhradu liečby a nákup zdravotných pomôcok spojený s detskou mozgovou obrnou mal. O. I., nar. X.X.XXXX, postupne vylákal od K. J. a N. J. finančnú hotovosť vo výške spolu 5.891,20 Eur, pričom túto nepoužil na účel, pre ktorý bola poskytnutá, ale pre vlastnú potrebu, čím spôsobil K. J. a N. J. škodu vo výške 5.891,20 Eur.

Za to mu okresný súd uložil

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písmeno m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného uhradiť poškodeným K. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., H. XXX, a N. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., H. XXX, spoločne škodu vo výške 5.891,20 Eur.

Ako vyplýva z dôvodov rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého vyslúchol samotného obžalovaného C. I., poškodených K. J., N. J., svedkov K. I., Q. T., oboznámil príslušné listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiáli, pričom po vyhodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že sa obžalovaný C. I. trestnej činnosti dopustil v rozsahu podanej obžaloby ako trestnoprávne zodpovedný subjekt.

Samotnú trestnú činnosť obžalovaného mal konajúci (I. stupňový súd) preukázanú predovšetkým na základe výpovedí poškodených K. J. a N. J., ktorí jednak potvrdili skutočnosť, že obžalovanému poskytovali finančné prostriedky v rozsahu najmenej 5.891,20 Eur na úhradu liečby a nákup zdravotných pomôcok pre mal. O. I. (dcéru obžalovaného C. I.) na základe jeho žiadosti.

Z výpovedí svedkov K. I., bývalej partnerky obžalovaného, resp. Q. T., neskoršej družky tohto (obžalovaného) súčasne je zrejmé, že obžalovaný peniaze, ktoré mali slúžiť na nákup zdravotných pomôcok a na liečenie maloletej O. I. používal aj na iné účely, ako boli určené. Napokon samotný obžalovaný pri konfrontácii s poškodenou J. nepoprel, že časť peňazí, ktoré dostal od J. použil pre seba, resp. na stravu.

Úmysel obžalovaného použiť peniaze iným spôsobom ako mali byť určené, je zřejmý aj z výpovede Q. T., ktorej samotný obžalovaný uviedol, že peniaze, ktoré mu budú poukázané na účet majú slúžiť výlučne na otvorenie živnosti, ktorú chcel otvoriť spoločne so svojim zamestnávateľom K. J.. Napokon skutočnosť, že obžalovaný zrejme používal peniaze na iný účel ako bolo určené, nasvedčuje aj rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici pod sp. zn. 1T/160/2009 zo dňa 8.3.2010, právoplatný 9.6.2010, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy, keďže neprispieval na výživu svojej mal. dcéry O. v období od júla 2006 do konca februára 2010 v celkovej výške 3.551,22 Eur.

Týmto konaním ako sa ďalej uvádza v odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa obžalovaný naplnil zákonné znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písmeno c/ Trestného zákona, keďže na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd z pripojených osobných dokladov zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát priestupkovo prejednaný, a to v roku 2010 pre priestupok proti majetku podľa § 50 Zákona o priestupkoch, pričom mu bola uložená bloková pokuta. Doposiaľ bol 6-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 6.3.2010 pod sp. zn. 1T/160/2009 pre prečin zanedbania povinnej výživy, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého trestu bol podmienene prepustený dňa 24.8.2011 so skúšobnou dobou a probačným dohľadom v trvaní 2 rokov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému vychádzal I. stupňový súd ako sa uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku z príslušných zákonných kritérií zohľadňujúc jednak okolnosti prípadu, ako aj samotnú osobu obžalovaného, pričom dospel k záveru, že pre naplnenie účelu trestu bude potrebné na obžalovaného pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s obmedzením osobnej slobody.

Za takýto (zákonu zodpovedajúci) považuje okresný súd trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k nároku na náhradu škody odôvodnenie I. stupňového súdu konštatuje, že poškodení K. J. a N. J. si uplatnili nárok na náhradu škody včas, a to vo výške 5.891,20 Eur, ktorá škoda mala byť samotným dokazovaním preukázaná, a preto zaviazal obžalovaného k jej úhrade v tejto výške.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný C. I., ktoré v zákonnej lehote aj odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania je zistiteľné, že smeruje predovšetkým, čo do výšky uloženého mu trestu zo strany konajúceho (I. stupňového súdu). Uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, 4 mesiace považuje obžalovaný za neprimerane prísny, keďže má záujem uhradiť škodu poškodeným a v tomto dôsledku sa dožaduje uloženia trestu miernejšieho ako bolo realizované súdom I. stupňa.

V rámci konania odvolacieho súdu po podanom odvolaní obžalovaného súčasne obžalovaný požiadal o ustanovenie právneho zástupcu zohľadnením jeho nemajetnosti. Odvolací súd preskúmavajúc zákonné podmienky na ustanovenie obhajcu ex offio pre nemajetnosť obžalovaného mu v tomto smere vyhovel. V rámci samotného (odvolacieho konania) sa obžalovaný na toto (odvolacie konanie) nedostavil, avšak bola prítomná ustanovená obhajkyňa, ktorá prezentovala dôvody obhajoby uplatnené samotným obžalovaným.

Odvolačný súd na podklade podaného odvolania, postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, keď preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (výroku o treste), pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného C. I. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolačný súd primárne zisťujúc, že súd I. stupňa konanie obžalovaného správne právne kvalifikoval, zákonne súladným spôsobom postupoval pri určovaní konkrétnej výmery, resp. druhu trestu u obžalovaného C. I..

Ako vyplýva zo samotného (odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa) tento pri určovaní konkrétnej výmery trestu vychádzal z ustanovenia § 34 Trestného zákona, ako i § 38 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m/ Trestného zákona, kedy obžalovanému zohľadnil jednu priťažujúcu okolnosť, keďže v minulosti bol už súdne trestaný. V tomto kontexte bolo potrebné modifikovať zákonným spôsobom spodnú hranicu trestu odňatia slobody zvyšujúcu sa o 1/3-inu. V rámci takto upravenej trestnej sadzby pritom ukladal obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, teda v rozsahu 5 rokov a 4 mesiace. Pre výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného C. I. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-ich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest odňatia slobody (na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzbe) nie je možné z pohľadu odvolacieho súdu považovať za trest neprimerane prísny, resp. nezákonný, a preto osvojujúci si príslušný (výrok rozsudku okresného súdu) ako správne zistený, odvolanie obžalovaného C. I. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.